

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **428** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.213 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Д. П., срещу Заповед №РА-30-324/30.10.2019 г., издадена от главния архитект на Столичната община, с която на основание чл.225а, ал.1, вр.чл.225, ал.2 , вр.чл.223, ал.1, т.8 ЗУТ на жалбоподателя е наредено да премахне незаконен строеж: „Масивна стоманобетонова фундаментна плоча под преместваем обект А-павилион-купол за обществено обслужване /събития и презентации/“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.2044.794 по КККР, район „В.“-СО.

Наведените и аргументирани в жалбата основания са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр.писмо по изпращане преписката на съда, ответникът оспорва основателността на жалбата

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят, чрез пълномощника си-адв.К. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Съображения за основателността на жалбата излага в постъпилите по делото на 21.12.20 г. писмени бележки, изпратени по пощата на 18.12.2020 г.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.Л., моли за отхвърлянето на жалбата и присъждане на юрисконсултско вознаграждение. Съображения за

неоснователност на жалбата излага в постъпилите по делото на 18.12.20 г. писмени бележки.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв.липсват пречките по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективно публично право на жалба по чл.159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред, от лице с правен интерес от оспорването, в качеството на неблагоприятно засегнат негов адресат. Предвид липсата на данни в адм.преписка за надлежното съобщаване на заповедта, началото на преклузивния 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ за подаването на жалбата не е било поставено и въпросът за просрочието на жалбата не стои.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорената заповед, ответникът се е позовал на подадена жалба /с характера на сигнал, бел. на съдията/ и на констатациите в редовно съставения констативен акт, срещу които дружеството е упражнило правото си на възражение. Констатациите са възпроизведени в мотивите на заповедта. В съответствие с тях, налице е строеж, извършен от дружеството жалбоподател в собствения му имот, представляващ ПИ с идент. 68134.2044.794 по КККР, с трайно предназначение на територията:земеделска. Строежът представлява масивен стоманобетонен фундамент под обект А, с височина около 0.50 м., диаметър около 22 метра, със ЗП-396.20 кв.м. посочено е, че на дружеството е издадено Разрешение за поставяне /РП/ №11/10.05.2018 г. от главния архитект на Район "В."-СО за поставянето на „Преместваем обект по индивидуален проект: "Преместваем обект А-павилион-купол за обществено обслужване /събития и презентации/ и Преместваем обект Б-павилион за обществено обслужване /събития и презентации/ с обща ЗП-484.95 кв.м. и общо РЗП-573.75 кв.м., 2 бр. в процесния ПИ, приложени в преписката. Съгласно одобрения проект куполът трябвало да стъпва върху единични фундаменти, като между отделните фундаменти се монтират стенни панели за оформяне на пръстен. Върху всеки фундамент се анкерират опорните конектори на купола, а настилката на кота 0.00 м. се оформя от предварително изготвени подови панели, които се монтират върху уплътнен обратен насип. Отразено е, че строежът е извършен през 2019 г., поради което са неприложими §16 от ДР на ЗУТ и §127, ал.1 от ПЗР на ЗУТ. Посочено е и че строежът е V категория, съгласно чл.137, ал.1, т.5 ЗУТ

Възражението на жалбоподателя е отхвърлено бланкетно със съображения, че за извършения строеж не са представени разрешение за строеж и одобрен инвестиционен проект-чл.148, ал.1 и чл.137, ал.3 ЗУТ, без подробно да бъдат обсъдени одобрения индивидуален проект, въз основа на който е издадено РП, нито да се изложат изводи, че при точно съответствие на фундамента с проекта, изграденото, според ответника, няма да представлява строеж.

По основния спорен между страните въпрос от фактическа страна, дали описаният в оспорената заповед обект: "Масивна стоманобетонена фундаментна плоча" представлява преместваем обект по смисъла на § 5, т.80 от ДР или е строеж по

смисъла на т.38 от с.н., по делото е допуснато извършването на СТЕ от вещо лице /ВЛ/, със специалност: „промишлено и гражданско строителство“.

Приетото по нея заключение съдът кредитира изцяло, като компетентно, обосновано, убедително защитено от ВЛ инж. В. Т. Г. при изслушването му в о.с.з., кореспондиращо на писмените доказателства по преписката и неоспорено от страните. Видно от заключението и поясненията на ВЛ при изслушването му, с РП N911/10.05.2018 г. от гл.архитект на Район "В." е разрешено на жалбоподателя, съгласно одобрените проекти на 10.05.2018 г. за преместваем обект по индивидуален проект: Преместваем обект А-павилион -купол за обществено обслужване /събития и презентации/ и Преместваем обект Б-павилион за обществено обслужване /събития и презентации/ с общо ЗП=484,95 кв.м. и общо РЗП =573,75 кв.м., 2 бр. в ПИ с идентификатор 68134.2044. 794, район"В."-СО. Приложен е и одобреният инвестиционен проект на обект:Преместваем обект А- павилион-купол за обществено обслужване /събития и презентации/ в ПИ с идентификатор68134.2044.794, кв.34,м.С., район "В." във фаза: Технически проект, по части: Архитектурна; Вертикално планиране; Пожарна безопасност; Конструктивна, одобрени от гл.арх. на Район "В." на 10.05.2018 г., въз основа на които е било издадено РП №11/10.05.2018 г. В Обяснителната записка към проекта по част: Архитектурна по отношение на Преместваем обект А е описано следното: „Обект А представлява 9/16 части от сфера. Височината на купола от основата е 12,71 м, радиуса на сферата е 11,15м, площта в основата на купола е 396.20 кв.м., а околната повърхнина-894.40 кв.м. Конструкцията на купола е пространствена ставна решетка от пръти, образуващи триъгълници и свързани в точките, в които се срещат с конектори. Върху тази стоманена конструкция е предвидена допълнителна алуминиева такава, върху която стъпва стъкленото покритие на съоръжението, което представлява стъклопакети от закалено стъкло от външната страна и триплекс от вътрешната. Куполът стъпва върху единични сглобяеми фундаменти. Подът на съоръжението е проектиран да бъде изпълнен от преместваеми стоманобетонени панели. В Обяснителната записка към проекта по част: Конструктивна, по отношение на Преместваем обект А към направеното описание на Преместваем обект А в Обяснителната записка към арх.проект е добавено и следното: „ Куполът стъпва върху единични сглобяеми фундаменти-монтажни марки Ф1. Между отделните марки Ф1 се монтират стенни панели Ст.1 за оформяне на пръстен. Върху всеки фундамент Ф1 се анкерират опорните конектори на купола, съгласно приложените детайли. Настилката на кота +0,00 се оформя от предварително изготвени подови панели /П1 до П4/,съгласно приложените схеми. Подовите панели се монтират върху уплътнен обратен насип.“ При тези констатации и след оглед на място, вещото лице обуславя изводи, че е завършен монтажът на стоманената конструкция на купола /Снимка №1 към заключението/, като предвидените по проект опорни конектори на купола са стъпили и укрепени върху изцяло монолитно изпълнен стоманобетонен пръстен с ширина около 30 см и височина около 80-90 см. /Снимки №№2,3 и 4 към заключението/. При огледа на незасипаната част от ст.бет.пръстен, ВЛ не забелязало работни фуги, които евентуално биха се получили при предвиденото по проект замонолитване между сглобяемите единични ст.бетоновите фундаменти и сглоб. рандбалки. Съгл. одобрения конструктивен проект, този пръстен е следвало да бъде изпълнен от отделни единични сглобяеми ст.бетоновите фундаменти с размери в план 50см/70 см и височина 90 см., разположени на предвидените за целта места. След това, между тях

се монтират предварително изпълнените рандбалки и се замонолитва с бетон връзката между тях и отделните фундаменти. При това изпълнение се получава също един изцяло монолитно изпълнен ст.бет.пръстен, върху който стъпват опорните конектори на купола. На място по монолитен начин е изпълнен и подът на оформеното под купола помещение /Снимка №5 към заключението/. Съгласно одобрения констр. проект „настилка на кота +0,00 се оформя от предварително изготвени подови панели /П1 до П4/, съгласно приложените схеми. Подовите панели се монтират върху уплътнен обратен насип.“ Поради завършеност на настилка, не могли да бъдат забелязани евентуалните технологични fugи, оформящи се между панелите при монтажа им. След направеното съпоставяне на предвиденото по проект, изпълнението на място и основанията въз основа на които е издадено Разрешението за поставяне с изискванията на нормативната уредба, касаеща преместваеми обекти, ВЛ сочи, че самият текст на РП, при съобразяване с нормите на чл.6 т.2 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ и легалната законова дефиниция за преместваем обект по § 5, т.80 от ДР на ЗУТ, сочат, че в случая се касае за преместваем обект. Съгласно одобрения проект, въз основа на който е издадено РП, преместваемият сглобяем метален купол следва да стъпва върху единични сглобяеми фундаменти-монтажни марки Ф1, между които се монтират стенни панели Ст.1 /рандбалки/, като същите посредством чакаща арматура се замонолитват с бетон с единичните фундаменти и се оформя един цялостен монолитен стоманобетонен пръстен с диаметър около 22 м. Това предвиждане отговаря на текста на чл.26а ,ал.1 НПОРИМДЕРДТСО, съгласно който в случаите, в които поставянето на преместваем обект или рекламен елемент изисква изграждане на фундамент, същият се разрешава с разрешението за поставяне, като неразделна част от обекта.

Действително, вместо предвиденото изпълнение по проект от сглобяеми елементи/ фундаменти и рандбалки/, на място стоманобетонният пръстен е изграден по монолитен начин, което по същество се различава от проекта, но като краен резултат пак се получава един общ масивен ст.бет.пръстен. И в двата случая, при така издаденото Разрешение за поставяне на преместваем обект, следва да важи изискването на чл. 26а,ал.2 от НПОРИМДЕРДТСО, съгласно който след демонтиране на обекта и преместването му на друго място, собственикът на съоръжението възстановява терена, върху който е бил поставен, във вида му преди поставянето, включително премахва фундамента.

Поради това и независимо от констатираното и посочено по-горе различие по отношение на изпълнението на основата под мет.купол- ст.бетонен пръстен и ст.бет.плоча- като цяло, не може да бъде извършено преместването на фундамента на друго място и използването му отново без да бъде разрушен/премахнат/ и евентуално възстановен. Поставеният реално фундамент отговаря на предназначението си, а именно да понесе натоварването от монтирания върху него купол. Ако фундаментът е бил изпълнен, както е по проект, пак ще понесе натоварването, защото това му е предназначението. Единственото различие е в начина на изпълнение, но крайният резултат е един и същ. При абстрахиране от купола, разгледан само като фундамент, извършеното е строеж, но в случая фундаментът е свързан към преместваем обект и е предвиден в проекта към него, въз основа на който е издадено РП. Дори и фундаментът да бъде изпълнен точно така, като е по проекта, а именно да

представлява единични сглобяеми стоманобетонни фундаменти с размери 50/70 см, в един бъдещ момент, тези сглобяеми фундаменти не могат отново да станат сглобяеми и да се преместят на друго място. Невъзможно е предвидените в проекта сглобяеми стоманобетонни фундаменти, след като се монтират и се замонолитят бетонно, в един бъдещ момент тази бетонна връзка да бъде разбита /с къртач например/ и да се превърнат отново в сглобяеми фундаменти, които да бъдат занесени на друго място и да се монтират със същото предназначение. Няма как да се възстановят верните фундаменти- или ще бъде нарушена арматурата им или самия сглобяем фундамент като цяло. Независимо, че може да бъде извършено преместването на купола на друго място и същия да се използва отново, то при всички случаи трябва да бъде разрушен /премахнат/ и евентуално изграден отново бетоновия фундамент, независимо дали е изпълнен точно по проект или както е изпълнен реално в момента. Предвидените по проект фундаменти с размери 50 см. на 70 см., веднъж сглобени, се бетонират в стените и стават едно общо цяло и затова дори да се използва къртач, те няма как отново да станат в същия вид, в който са били първоначално. Куполът като цяло може да бъде повдигнат. По проект куполът е предвиден за бъде захванат с планки, има анкерни връзки. На място купола е захванат с болтова връзка, както е предвидено и по проекта. Ако тези болтови връзки бъдат развити, куполът може да бъде повдигнат, но е трудно да се вдигне като цяло и вероятно ще бъде демонтиран на отделни части.

При тези фактически установявания съдът намира, че са осъществени релевираните с жалбата основания за оспорване на заповедта-съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.3 и т.4 АПК, по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.35 АПК- без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и без реално да е обсъдено възражението на жалбоподателя. При осъществяване на дължимото от страна на органа поведение, той би установил, макар и следвайки собствената си логика недопустимо да разделя обекта на части, че и при точно изпълнение на фундамента по одобрения проект, въз основа на който е било издадено РП, крайният резултат ще бъде напълно идентичен- предвидените в проекта сглобяеми стоманобетонни фундаменти, след като се монтират и се замонолитят бетонно, в един бъдещ момент не могат да се превърнат отново в сглобяеми фундаменти, които да бъдат преместени на друго място и да се монтират със същото предназначение /арг. от т.80 и т.38 на ДР на ЗУТ /. Обектът обаче е разрешен като неделимо цяло, като съгласно чл.26а, ал.1 и ал.2 от приложимата НПОРИМДЕРДТСО, издадена въз основа на законовата делегация на чл.56, ал.2 ЗУТ, в случаите, в които поставянето на преместваем обект или рекламен елемент изисква изграждане на фундамент, същият се разрешава с разрешението за поставяне, като неразделна част от обекта. След демонтиране на обекта и преместването му на друго място, собственикът на съоръжението възстановява терена, върху който е бил поставен, във вида му преди поставянето, включително премахва фундамента.

Като недопустимо третира фундамента като отделен обект, в съотв със заключението на ВЛ, той винаги би бил строеж по смисъла на т.38 от § 5 от ЗР на ЗУТ. В случая обаче нито НПОРИМДЕРДТСО, нито РП и одобрения проект, въз основа на който е издадено същото, са отменени. Общият принцип на държавното устройство налага на всеки държавен орган да зачита правните последици на актовете, издадени от други, компетентни в

съответната материя органи. Общият принцип на зачитането важи и за правосъдните, и за административните актове. Тази негова характеристика изпълнява условието за ефективно регулиране на отношенията между страните. РП е стабилен административен акт, от който добросъвестно са придобити права в случая. Нито върху НПОРИМДЕРДТСО, нито върху РП може да се осъществи косвен съдебен контрол в пределите на настоящото производство, още по-малко ответният административен орган може да го направи, до което фактически се е стигнало с упражненото от него правомощие да разпорежи премахването на фундамента, като отделен самостоятелен обект, представляващ незаконен строеж. В съотв. с утвърдената съдебна практика, възможността за съдебен контрол относно действителността на административните актове е предвидена изрично като безсрочна – чл. 149, ал. 5 АПК, а от друга- допускането на косвен контрол би представлявало инцидентно съединяване на жалби срещу различни административни актове, при участието в процеса само на административния орган, издал един от тях. Затова, докато в отделен процес един административен акт не бъде обявен за нищожен или отменен като незаконосъобразен неговият стабилитет следва да бъде зачитан.

Отделно от това, според съда с издаването на РП за жалбоподателя е възникнало „легитимно очакване“, защитено от чл.1 по Протокол №1. Съдът в С. за първи път е разтълкувал съдържанието на понятието „легитимно очакване“ в контекста на чл.1 по Протокол №1 още в решението си по делото [фирма] и др. срещу И. / 29.11.1991 г., § 51/, като е приел, че такова е възникнало с издаването на виза за проектиране и строителство, неподлежаща на отмяна от компетентните власти и представляваща съставна част от „собствеността“ на компаниите-жалбоподатели“. В случая е налице стабилен административен акт-РП, издадено въз основа на одобрен проект, който предвижда изграждането на фундамент, като неразделна част от преместваемия обект. Изграденото на място като краен резултат е идентично с предвиденото в проекта, съгл. заключението на ВЛ. Следователно въз основа на РП жалбоподателят е имал основание да разчита на този правен акт, въз основа на което е извършил финансови разходи за изграждането му.

По изложените съображения, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до противоречие с материалноправните норми, оспорената заповед се отменя.

За пълнота на мотивите следва да бъде посочено, АССГ в този съдебен състав споделя мнението, че допуснатите пороци не обуславят нищожност, поради некомпетентност на органа. Фактите, на които се позовава органа, формално поражда правомощието му да издаде заповед с оспореното пред съда съдържание-чл.225а ЗУТ, § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ и Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019 г. на кмета на Столична община, приложена в административната преписка. Неправилното им установяване и в известен смисъл изопачаването им обаче са довели до неправилното приложение на материалния закон-неправилно обектът е разделен на части, което и довело и до погрешната квалификация на фундамента като строеж по смисъла на т.38 от § 5 от ДР на ЗУТ.

Независимо от изхода на спора, с решението разноси не се възлагат

/чл.172а, т.7 АПК/. Правото на разноски е възникнало за за жалбоподателя /чл.143, ал.1 АПК/, но не е упражнено- от съда не е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/ в преклузивния за това срок-приключване на устните състезания по делото.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.второ АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №РА-30-324/30.10.2019 г., издадена от главния архитект на Столичната община, с която на основание чл.225а, ал.1, вр.чл.225, ал.2 , вр.чл.223, ал.1, т.8 ЗУТ на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Д. П. е наредено да премахне незаконен строеж: „Масивна стоманобетонова фундаментна плоча под преместваем обект А-павилион-купол за обществено обслужване /събития и презентации/“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.2044.794 по КККР, район „В.“-СО.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд-София град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: